

[Ømann.]

i dette land får ved årets slutning på hver eneste konto, han har i et hvilket som helst pengeinstitut, en opgørelse over, hvor meget der enten er tilskrevet i renter eller er betalt i renter. Det er ikke nogen som helst ulejlighed at give en kopi af dette til ligningsmyndighederne, og det er ikke nogen som helst ulejlighed med det udstyr, vi har, at sortere dette materiale ind på de enkelte selvangivelser. Så det kan jeg ikke forstå finansministeren tøver med.

De ekstraordinære afskrivningsregler hører sammen med spørgsmålet om nul-indkomsterne. Jeg ved da ikke, om finansministeren har indtrykket af, at disse nul-indkomster er særlig populære i Danmark. Jeg tror, at disse skrivelser om nul-indkomsterne — som altså ikke betyder så forfærdelig meget i den store økonomiske sammenhæng, men de betyder meget i folks bevidsthed — har en meget stor sammenhæng med, skal vi sige den risiko for demokratiet, som vi nu er ude for. Derfor skal man ikke tage så let på dette, derfor skal man ikke tage så let på disse afskrivningsregler, som jo bidrager til nul-indkomsterne.

Jeg synes, man lige skulle tage op til overvejelse, nu da disse afskrivningsregler er anbefalet så kolossalt, om de hensyn, som gjaldt i 1957, da den daværende finansminister Kampmann fik indført de nugældende afskrivningsregler, stadig væk er gældende. Jeg tror, der er grund til at overveje, om ikke vi skulle lave en erhvervsstøtte, som er langt mere, skal vi sige selektiv, som udvælger, hvad vi har brug for, og hvad vi ikke har brug for. For afskrivningsreglerne benyttes jo af en masse outsiders til at opnå en nul-indkomst.

Skattebøger. Det er jo en ejendommelig kyskhed, der lægges for dagen af den konservative ordfører. Hans justitsminister har tidligere tilladt blottelse af forskellige legemsdele over for offentligheden osv., men når det drejer sig om at offentliggøre et økonomisk skelet for et menneske, så er der en ejendommelig kyskhed. Det kan dog ikke

kærne nogen som helst, at man får noget at vide om den pågældende borgers økonomiske habitus. Dette at betale skat til offentlige myndigheder er et offentligt forhold. Jeg ville selv have fremsat et forslag om offentliggørelse af skattelisterne, som vi havde det i gamle dage. Jeg synes, der er god brug for det, jeg synes i særdeleshed med den stemning, der er i befolkningen, at der er god brug for det.

Der er ingen grund til at diskutere skatteundtagelsernes omfang, om det er 17 mia kr. eller det er 12 mia kr. Jeg var enig i sin tid med den daværende finansminister Poul Møller i VKR-regeringen om, at det drejede sig nok om mellem 8 og 12 mia kr., og vi kan da pristalsregulere lidt. Nu siger man, at når tallet er sat til 17 mia kr., så er det en anledning til, at man slet ikke skal diskutere det spørgsmål. Hvad er det for en letfærdighed? Hvad er det også for noget, når man antyder, at der også er lønmodtagere, der måske unddrager sig skat ved at undlade at opgive renter? Ja, det er der måske, men jeg vil gerne stå hårdt på det standpunkt, hvad enten det drejer sig om lønmodtagere eller andre, at når vi har nogle skatteregler, så skal de holdes. Det er udtryk for en sæn dobbeltmoral, at der er visse indtægter, der skal beskattes, og der er visse indtægter, der ikke skal. Jeg har altid holdt på i dette ting, at alle indkomster skal beskattes, og jeg tror ikke, at noget andet standpunkt er holdbart.

Jeg kan tilsige en velvillig behandling i udvalget, og jeg tror, forslaget vil give anledning til en række spørgsmål i udvalget og hermed til oplysning om vores skattemæssige stilling i det hele taget.

Arne Bjerregaard (KrF):

Vi vil altid i kristeligt folkeparti gå ind for en effektiv ligning. Vi mener, at foranstaltninger, som kan give en bedre ligning, må fremmes. Men vi mener også, at kontrolforanstaltninger kan udvides så meget, at omkostningerne herved langt vil overstige det skattebeløb, der vil indkomme ved en så effektiv kontrol, som her ønskes. Jeg mener,